

הטורח ממעט את הרצון

1 מוסר הקודש פיסקה נא עמ' עה

הרצון יסוד החיים הוא, הוא מוכרח להיות פועם בחיים. המוסר, התורה, כל אור קדוש ועליון צריך הוא לפעול עליו להשירו, אבל לא לטשטש את כחו.

החלשת כח הרצון על ידי מעמסות מטרידות, אפילו כשהיו נובעות ממקום עליון וקדוש לפי דעת האדם, היא מדלדלת את הצורה העליונה של הוד האדם. אור הקודש בעז הרצון וחופשו, בהודו הרענן הוא מתגלה, ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל.

והמעטת הטרחים היא אחת ממגמות התורה האלהית, הנותנת שביל חיים ומהלך ישר לכל כח הרצון ממבועו האמיץ, ממקור החיים.

הרצון הוא כח טבעי, נפשי, ואסור לטשטש בין הדרכה של הרצון ובין השתלטות על הרצון או דיכוי הרצון. אם אדם מרגיש שההדרכה האלוקית הינה יגיעה המחלישה את הרצון והמרץ האנושי - פירוש הדבר שזו אינה קריאה בשם ה', זה הוא זיוף. "ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל" אומר הנביא ישעיהו [מג, כב], הרב דורש את הפסוק ומפרש שאם הדבר מייגע את האדם, זה סימן שהוא לא קורא בשם ה', הוא לא בדרכ הנכונה.

2 מורה נבוכים חלק ג פרק מז

ואומר, כי תורת ה' זו שנצטווה בה משה רבנו ונתיחסה אליו, לא באה אלא להקל את העבודות ולמעט את הטורח.

וכל שעלול אתה לחשוב דבר ממנה שיש בו עמל או טורח **כבד**, אינו אלא מפני שאינך יודע אותם המנהגים והשיטות המצויים באותם הימים....

ועל פי הבחנה זו הוכחה אומתנו בזמן מריה ונאמר לה, (מיכה ו' ג) עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי.... ונאמר עוד בעניין זה (ירמיהו ב' לא)המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה (כמדבר וארץ חושך שלא ספקתי לכם כל צרכיכם), מדוע אמרו עמי רדנו (סרנו) לא נבוא עוד אליך, כלומר: איזה טורח מיגע היה להם בתורה הזו, עד שפרשו ממנה...

והנה זו הקדמה גדולה לא תסור מדעתך. (משעורו של הרב יצחק שילת)